

Hon. Prof. Prof. Dipl. Ing. Rudolf Marschitz
az Alsó-Ausztriai Mezőgazdasági Kamara
Üzemgazdasági, Tanácsadó és Támogatások
osztályának nyugalmazott igazgatója,
BOKU(Bécs) Agrárvégzettségűek Egyesületének
tiszteletbeli elnöke

Emlékezés Hajdu Frigyesre

Már legelső találkozásunkkor 1986-ban nagyon jó kapcsolat alakult ki közöttünk, mely kezdete volt a vele és kedves családjával hosszú éveken át tartó barátságunknak.

Annak ellenére, hogy már 1963-ban, az akkori Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Főiskola külön engedéllyel felvehette a szakmai kapcsolatot a Bécsi Mezőgazdasági Főiskolával, még csak 1986-ban kezdődhetett meg a Hajdu Frigyes és két kísérője, Kiss Elemér és Iváncsics János bécsi, az Alsó-Ausztriai Mezőgazdasági Kamarában tett látogatása után a mezőgazdaság és a mezőgazdasági szervezetek problémáit feltáró rendszeres eszmecsere. Egy véletlen folytán a magyar delegáció az én irodámban landolt. Akkor én nem csak az Alsó-Ausztriai Mezőgazdasági Kamara Üzemgazdasági, Tanácsadó és Támogatások Osztályának igazgatója, hanem a Bécsi Agrártudományi Egyetemen Végzettek Egyesületének elnöke is voltam. Valószínű, hogy beosztásomból adódóan én voltam az a személy, akihez magyar barátaink fordulhattak.

Mivel Hajdu Frigyes kitűnően beszélt németül, nem jelentett problémát a kommunikáció, azon kívül sármjával és szívéllyességével hamarosan meggyőzött arról, hogy a gyakori találkozások mindkét ország mezőgazdasága és a mezőgazdasági szakemberei szempontjából is hasznosak lesznek. 1987 májusában három napos, gazdag programmal dúsított tanulmányutat és látogatást tettünk 45 agrárszakember részvételével Mosonmagyaróvárra, ahol az akkori dékán, Kuroli Géza nagy szeretettel fogadott minket. Ennek a Hajdu Frigyes által szervezett és végigtolmácsolt magyarországi utazásnak a fénypontja a Lajta-Hansági Állami Gazdaság csónakházában megtartott zenés-táncos vacsora volt, ugyanis a röviddel előtte megkötött barátságot itt erősítettük meg. Egy olyan este, melyre minden résztvevője még nagyon sokáig emlékezett.

A következő években a Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Szakemberek Klubja is többször látogatott el Alsó-Ausztriába. A további találkozások rendszertelen időközökben követték egymást. Így például Nagy Frigyes mezőgazdasági miniszteri tisztségében fogadta Budapesten az Alsó-Ausztriai Mezőgazdasági Kamara Schwarzböck elnök úr és Schneider kamarai igazgató úr vezette delegációját. Nagy Frigyes magas rangú állami beosztottként nagy érdeklődéssel kísért ünnepi beszédet mondott 1997-ben a BOKU alapításának 125. évfordulóján, a bécsi városházán megtartott ünnepségen. A Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Szakemberek Klubja elnökeként többször vett részt a Bécsi Agrártudományi Egyetemen Végzettek Egyesületének közgyűlésén és adta át klubtársai üdvözetét. Ezt a feladatot a későbbiekben Reisinger Péter, majd Cser János vette át tőle.

Megtisztelő volt számomra, hogy a BOKU rektorát, Werner Biffl urat én kísérhettem el Mosonmagyaróvárra, ahol a később megkötött együttműködési szerződés részleteit beszéltük meg, melyet aztán Bécsben, a rektori hivatalban írtunk alá.

Hajdu Frigyes közreműködésével többnapos szemináriumokat szerveztünk Mosonmagyaróváron alsó-ausztriai gazdák részére, melyek témája a repce- és napraforgó termesztés volt. A szakmai vezetők Baintner Ferenc és Neményi Miklós professzorok voltak. Viszonzásként 35 magyar hallgató végezhetett szakmai gyakorlatát alsó-ausztriai parasztgazdaságokban.

Hajdu Frigyes szívügye volt, melyet később Reisinger Péter és Iváncsics János vitt tovább, a mezőgazdasági kamarák alapítása Magyarországon, a mezőgazdasági üzemek felkészítése az ország Európai Unióhoz való csatlakozására, valamint a szakmai továbbképzés és tanácsadás megszervezése. Ennek eredményeként csaknem tíz éven át, a 90-es évek elejétől kezdve a Szaktanácsadó és Továbbképző Intézet megbízásából, melynek a mai napig tiszteletbeli tagja vagyok, évente előadásokat tartottam a mezőgazdasági kamarák és szövetkezetek megszervezéséről és feladatairól, az EU-csatlakozás mezőgazdasági üzemekre gyakorolt hatásáról és az üzemvezetők részére szervezett szaktanácsadás feltételeiről. Ezért a tevékenységemért az egyetem 1993-ban professzori címet adományozott nekem, melyre ugyanúgy, mint Hajdu Frigyes barátom, én is nagyon büszke voltam. A legtöbb előadásomat szimultán fordította, mely nagy segítség volt számomra. Mindig arra törekedtem, hogy a tudásban, ismeretekben szerzett előnyeinket érdeklődő magyar szakembereknek továbbadjam. Végül is egyenrangú partnerekké váltunk egy közös Európában.

Cser János vette át Reisinger Pétertől az intézet vezetését, tartotta tovább a kapcsolatot a Bécsi Agrártudományi Egyetemen Végzetek Egyesületével, az Erdő- és Mezőgazdasági, Környezet- és Vízgazdálkodási Minisztérium Szaktanácsadói Csoportjával, melynek vezetője utódom, Josef Resch nyugdíjazásáig ugyancsak aktívan ápolta azt, ami – meggyőződésem - Hajdu Frigyes szándéka is volt.

Hajdu Frigyes nemcsak az egyetemi hallgatók, valamint a városlakók körében volt ismert és kedvelt kiváló személyiség, hanem Ausztriában is sok csodálója és barátja van, akik őt sosem felejtik!

Az 1997-ben bekövetkezett váratlan halála mindannyiunk számára nagy megrázkódtatás volt. A tiszteletére felállított szobor őrizzé emlékét örök időkre!